

200702475/1.

Datum uitspraak: 30 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/11356 van de rechtbank
's-Gravenhage van 29 maart 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 14 maart 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de bewaring bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 10 april 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In zijn enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij onvoldoende inhoud heeft gegeven aan de inspanningsverplichting, bedoeld in paragraaf A6/5.3.7.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000), omdat tijdens de strafrechtelijke detentie van de vreemdeling onderzoek heeft plaatsgevonden naar zijn identiteit en nationaliteit en dat ertoe heeft geleid dat een nieuwe alias bekend is geworden. Bovendien heeft de rechtbank, door te overwegen dat de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen, miskend dat van een dergelijke onevenwichtigheid geen sprake is, omdat er voor de inbewaringstelling gronden aanwezig waren en de vreemdeling het onderzoek naar zijn identiteit en nationaliteit heeft gefrustreerd door gebruik te maken van aliases, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan een vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft, indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert, door de minister met het oog op de uitzetting in bewaring worden gesteld.

Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 verklaart de rechtbank het beroep gegrond, indien zij bij het beroep van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd. In dat geval beveelt zij de opheffing ervan of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging.

Volgens paragraaf A6/5.3.7.1 van de Vc 2000, voor zover thans van belang, is het uitgangspunt dat zoveel mogelijk voorkomen wordt dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring

gesteld moeten worden. Toch kan het voorkomen dat een vreemdeling na zijn detentie in vreemdelingenrechtelijke bewaring gesteld moet worden.

2.1.2. De vreemdeling was van 13 november 2006 tot 14 maart 2007 strafrechtelijk gedetineerd. Op laatstgenoemde datum is hij, aansluitend op zijn invrijheidstelling uit de strafrechtelijke detentie, in vreemdelingenbewaring gesteld. Op 15 februari 2007 is de staatssecretaris, uit onderzoek in het Nationaal Schengen Informatiesysteem, bekend geworden met een tot dan toe bij hem onbekende alias van de vreemdeling.

2.1.3. Gelet op de duur van de strafrechtelijke detentie, alsmede de omstandigheid dat de vreemdeling reeds meermalen in vreemdelingrechtelijke bewaring heeft verbleven, kan dit enkele onderzoek naar de identiteit en nationaliteit van de vreemdeling in de laatste fase van de strafrechtelijke detentie niet worden aangemerkt als voldoende inspanning van de staatssecretaris om zoveel mogelijk te voorkomen dat de vreemdeling na zijn strafrechtelijke detentie wederom in vreemdelingrechtelijke bewaring moest worden gesteld. De rechtbank heeft derhalve terecht overwogen dat de staatssecretaris de inspanningsverplichting, vermeld in voormelde paragraaf van de Vc 2000, onvoldoende is nagekomen.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 11 februari 2002 in zaak no. 200200103/1, JV 2002/141), maakt de enkele omstandigheid dat niet is voorkomen dat een vreemdeling na zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring is gesteld, die bewaring niet onrechtmatig, tenzij de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de daardoor geschonden belangen.

De rechtbank is ten onrechte tot het oordeel gekomen dat de bewaring moest worden opgeheven, nu van een dergelijke onevenwichtigheid geen sprake is. Niet in geschil is dat de vreemdeling niet beschikt over een identiteitspapier, als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000, ongewenst is verklaard, niet over een vaste woon- of verblijfplaats beschikt, veroordeeld is terzake een misdrijf en zich niet heeft aangemeld bij de korpschef. Voorts heeft de vreemdeling zich bediend van aliaassen. Dat de vreemdeling eerder in bewaring heeft gezeten, geeft onder die omstandigheden geen aanleiding tot een ander oordeel.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd.

2.3. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 14 maart 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.4. In beroep heeft de vreemdeling, onder verwijzing naar een uitspraak van de Afdeling van 18 mei 2005, aangevoerd dat de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, bij uitspraak van 22 maart 2006 een eerdere ten aanzien van hem opgelegde bewaring heeft opgeheven wegens het ontbreken van zicht op uitzetting.

2.4.1. Bij besluit van 23 februari 2005 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Deze maatregel is bij vorenbedoelde uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, opgeheven vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting. In dit geval is sprake van een situatie als aan de orde was in de uitspraak van de Afdeling van 18 mei 2005 in zaak no. 200503257/1, JV 2005/282, waarnaar de vreemdeling kennelijk verwijst, zodat dient te worden onderzocht of, zoals de Afdeling, voor zover thans van belang, eerder heeft overwogen (uitspraak van 7 februari 2007 in zaak no. 200609265/1, JV 2007/140), ten tijde van het opleggen van het besluit van 14 maart 2007, anders dan ten tijde van de opheffing van de eerdere inbewaringstelling, sprake is van feiten en omstandigheden, waaruit blijkt dat zicht op uitzetting thans niet ontbreekt.

2.4.2. Zoals hierboven in rechtsoverweging 2.1.2 is overwogen, is de staatssecretaris op 15 februari 2007, derhalve vóór het opleggen van de maatregel van bewaring op 14 maart 2007, bekend geworden met een nieuwe alias van de vreemdeling.

Reeds gelet hierop is sprake van feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat zicht op uitzetting van de vreemdeling thans niet ontbreekt.

2.5. Gelet op het voorgaande zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 14 maart 2007 ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 29 maart 2007 in zaak no. AWB 07/11356;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. C.H.M. van Altena, Leden, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

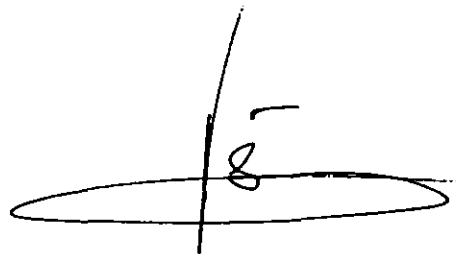
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 mei 2007

343-513.

Verzonden: 30 Mei 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

7

• Amsterdam-Amstelland

Postadres Postbus 2287
1000CG AMSTERDAMRegio Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door J.A. Wiersma

Telefoon 020-6596161

Fax 020-6596280

V-nummer / Zaak / Zaak - 15/1/2006

Datum 14/03/2007

Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Johannes Auke Wiersma, inspecteur van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van Justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
 Voorna(a)m(en) :
 Geboortedatum :
 Geboorteplaats :
 Geboorteland : Marokko
 Nationaliteit(en) : Marokkaanse
 Geslacht : mannelijk

IND lokatie:	9107100300		
Deelname:			
Uitd ontvangstdatum:			
Brieft:			
IND ontvangst datum:	15 MRT 2007		
Registratie in naam mow:	INDIS		
INDIS datum:	16/3	unit:	
Invoer- naam mow:			
controle datum:		unit:	

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Geen vaste woon- verblijfplaats heeft
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Amsterdam
 Datum : 14/03/2007
 Tijd : 14:33 uur.

V.nr.

Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 15.Mrt. 15:14

i.p.v.
De Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie
dient gelezen te worden
De Staatssecretaris van Justitie

de inspecteur,
J.A. Wiersma

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6738. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepsschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSPRAAK
ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht
beroep vrijheidsontnemende maatregel

Reg.nr : AWB 07/11356 VRONTN

Inzake : V-nummer thans verblijvende in
het Detentiecentrum Zeist te Soesterberg, hierna te noemen
de vreemdeling,
gemachtigde mr. R.M. Seth Paul, advocaat te Amsterdam,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder, gemachtigde
mr.drs. I.C.M. van der Veen, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 14 maart 2007 heeft de vreemdeling een beroepschrift ingediend bij de rechtbank. In het beroepschrift is tevens verzocht om schadevergoeding.
2. De openbare behandeling van dit beroep heeft plaatsgevonden op 26 maart 2007. De vreemdeling is aldaar verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig J. Lakjaa, tolk in de Arabische taal.

II. OVERWEGINGEN

1. De vreemdeling heeft gesteld te zijn geboren op en de Marokkaanse nationaliteit te hebben. Het beroep is gericht tegen het besluit van verweerder van 14 maart 2007 waarbij de vreemdeling de vrijheidsontnemende maatregel is opgelegd.
2. Ingevolge artikel 94, vierde lid, Vreemdelingenwet (Vw) 2000 staat ter beoordeling of dit besluit in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.
3. De rechtbank overweegt als volgt.
Verweerder heeft in zijn beleid, Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000, hoofdstuk A5/5.3.7.1, neergelegd dat zoveel als mogelijk voorkomen dient te worden dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in bewaring gesteld moeten worden. Gelet op dit uitgangspunt van beleid, dat een inspanningsverplichting behelst en niet een garantie aan de vreemdeling dat na strafrechtelijke detentie geen vreemdelingenbewaring meer zal worden toegepast, is de rechtbank van oordeel dat de enkele omstandigheid dat

verweerder niet heeft voorkomen dat de vreemdeling na zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring is gesteld, de bewaring niet onrechtmatig maakt. Verwezen wordt naar de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS), onder meer de uitspraak van 11 februari 2002, JV 2002, 141.

De rechtbank stelt vast dat verweerder evenwel onvoldoende aan voornoemde inspanningsverplichting inhoud heeft gegeven en is om die reden van oordeel dat de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.

Uit de dossierstukken blijkt dat de vreemdeling meermalen in vreemdelingrechtelijke dan wel strafrechtelijke bewaring heeft verbleven. Bij rechterlijke uitspraak van 21 augustus 2006 is de voorgaande bewaring, welke was aangevangen op 8 augustus 2006 en welke was voorafgegaan door een strafrechtelijke detentie, onrechtmatig geoordeeld. De vreemdeling heeft vervolgens van 13 november 2006 tot 14 maart 2007 in strafrechtelijke detentie verbleven en is aansluitend daarop wederom in bewaring gesteld.

Voorts blijkt uit het door verweerder overgelegde proces-verbaal van bevindingen van 22 maart 2007 dat door verweerder eerst na de expiratie van de strafrechtelijke detentie van de vreemdeling een onderzoek is ingesteld naar de bij hem aangetroffen huissleutel en telefoonnummers. De rechtbank is van oordeel dat verweerder, door eerst het einde van de strafrechtelijke detentie af te wachten alvorens nader onderzoek naar de identiteit en nationaliteit van de vreemdeling te doen, het belang van de vreemdeling om in afwachting van zijn uitzetting zo kort mogelijk in vreemdelingenbewaring te verblijven onvoldoende heeft onderkend. Naar het oordeel van de rechtbank dient in het onderhavige geval het belang van de vreemdeling des te zwaarder te wegen, nu hij reeds meerdere malen in vreemdelingendetentie heeft verbleven. Voorts valt niet in te zien waarom de vreemdeling eerst nadat hij in bewaring was gesteld, op 16 maart 2007 is gehoord en dat daarna een taalanalyse is aangevraagd. Het enkele feit dat op 15 februari 2007 uit onderzoek in Nsis een nieuw alias van de vreemdeling aan het licht is gekomen kan niet afdoen aan de conclusie van de rechtbank dat verweerder zich onvoldoende inspanning heeft getroost om gedurende de strafrechtelijke detentie van de vreemdeling handelingen te verrichten die tot zijn uitzetting leiden.

Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat de maatregel van bewaring van de vreemdeling vanaf 26 maart 2007 onrechtmatig was. Het beroep is derhalve gegrond en de maatregel dient te worden opgeheven met ingang van heden.

Voorts acht de rechtbank voldoende gronden aanwezig om een schadevergoeding toe te kennen voor 3 dagen onrechtmatige bewaring ten bedrage van $3 \times \text{€ } 70,- = \text{€ } 210,-$.

De rechtbank ziet aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) te veroordelen in de door de vreemdeling gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting; waarde

per punt € 322,-- en wegingsfactor 1). Aangezien ten behoeve van de vreemdeling een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient de betaling van dit bedrag ingevolge artikel 8:75, tweede lid, Awb te geschieden aan de griffier van de rechtbank.

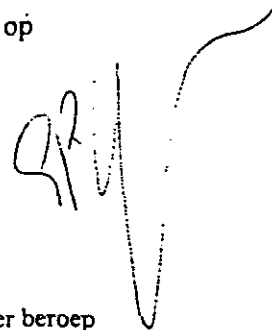
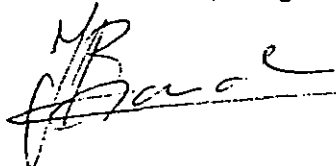
III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage:

RECHT DOENDE:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. beveelt de opheffing van de maatregel van bewaring;
3. wijst het verzoek om schadevergoeding toe en kent aan de vreemdeling een schadevergoeding toe, groot € 210,-- ten laste van de Staat der Nederlanden (Ministerie van Justitie), te betalen door de griffier van de rechtbank;
4. veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,-- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden (Ministerie van Justitie) als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier dient te vergoeden.

Aldus gedaan door mr. G.P. Kleijn en uitgesproken in het openbaar op 29 maart 2007, in tegenwoordigheid van J.J. Brands, griffier.

RECHTSMIDDEL

Krachtens artikel 95 Vw 2000 staat tegen deze uitspraak voor partijen hoger beroep open.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag (nadere informatie: www.raadvanstate.nl).

Afschrift verzonden op: 29 MAART 2007

5. Apr. 2007 15:21

PV

Nr. 3746 P. 4/11

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

- 5 APR 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
van 29 maart 2007
met kenmerk AWE 07/11356

Inzake:
van
met IND-kenmerk 9107.18.0309
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr R.M. Seth Paul
advocaat te Amsterdam

Procesvertegenwoordiging

Bordewijkdaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. E. Nardelli
070 779 4974

1. Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, van 29 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, met kenmerk AWB 07/11356, in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 14 maart 2007 gegrond heeft verklaard, de bewaring heeft opgeheven en de Staat der Nederlanden heeft veroordeeld tot vergoeding van de schade, groot in totaal € 210,-, alsmede tot vergoeding van de proceskosten, groot € 644,- (zie productie 1).

2. Achtergronden

Bij besluit van 14 maart 2007 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet (Vw) in bewaring gesteld.

Bij uitspraak van 29 maart 2007, met kenmerk AWB 07/11356 heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard, de bewaring opgeheven en de Staat der Nederlanden schadevergoeding toegekend ten bedrage van € 220,-, alsmede een vergoeding van de proceskosten, groot € 644,-.

3. Standpunt Staatssecretaris

3.1. De Staatssecretaris heeft één grief tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief 1

3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank het volgende:

"De rechtbank stelt vast dat verweerder evenwel onvoldoende aan voornoemde inspanningsverplichting inhoud heeft gegeven en is om die reden van oordeel dat de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen

(...) De rechtbank is van oordeel dat verweerder, door eerst het einde van de strafrechtelijke detentie af te wachten alvorens nader onderzoek naar de identiteit en nationaliteit van de vreemdeling te doen, het belang van de vreemdeling om in afwachting van zijn uitzetting zo kort mogelijk in vreemdelingenbewaring te blijven onvoldoende heeft onderkend. Naar oordeel van de rechtbank dient in het onderhavige geval het belang van de vreemdeling zwaarder te wegen, nu hij reeds meerdere malen in vreemdelingendetentie heeft verbleven. Voorts valt niet in te zien waarom de vreemdeling eerst nadat hij in bewaring was gesteld, op 16 maart 2007 is gehoord en dat daarna een taalanalyse is aangevraagd. Het enkele feit dat op 15 februari 2007 uit onderzoek in ... een nieuw alias van de vreemdeling aan het licht is gekomen kan niet afdoen aan de conclusie van de rechtbank dat verweerder zich onvoldoende inspanning heeft getroost om gedurende strafrechtelijke detentie van de vreemdeling handelingen te verrichten die tot zijn uitzetting leiden.

Op grond van het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat de maatregel van bewaring van de vreemdeling vanaf 26 maart 2007 onrechtmatig was. Het beroep is derhalve gegrond en de maatregel dient te worden opgeheven."

Toelichting

Tijdens de strafrechtelijke detentie van verweerder heeft de Staatssecretaris wel enig onderzoek verricht naar zijn identiteit en nationaliteit, welk onderzoek er toe heeft geleid dat uit het Nsis systeem een nieuwe alias van verweerder naar voren is gekomen. Dit heeft echter niet kunnen voorkomen dat verweerder na expiratie van zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring is gesteld.

Voor zover de rechtbank gevolgd moet worden in de gestelde dat bovenstaande met zich meebrengt dat de Staatssecretaris gedurende de strafrechtelijke detentie onvoldoende handelingen ter voorbereiding van de uitzetting van verweerder heeft verricht verbindt de rechtbank hier echter ten onrechte de conclusie aan dat voortduring van de maatregel onrechtmatig is bij afweging van alle betrokken belangen.

De enkele omstandigheid dat de Staatssecretaris niet heeft voorkomen dat verweerder na zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingenrechtelijke bewaring is gesteld, maakt de daaropvolgende bewaring - gelet op het feit, dat de geciteerde passage uit paragraaf A6/5.3.7.1 van de Vc 2000 een inspanningsverplichting van de Staatssecretaris behelst en geen garantie aan vreemdelingen biedt dat zij na strafrechtelijke detentie niet in bewaring zullen worden gesteld - niet onrechtmatig, tenzij de daarmee gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Van en dergelijke onevenwichtigheid is in dit geval geen sprake. Appellant wijst op het volgende.

Niet in geschil is dat voor de inbewaringstelling gronden aanwezig waren. De rechtbank miskent dat verweerder ongewenst vreemdeling is, recentelijk is veroordeeld ter zake van het plegen van een misdrijf en het onderzoek naar zijn identiteit en nationaliteit heeft gefrustreerd door zich te bedienen van aliasen. Dit maakt dat het belang van appellant bij het laten voortduren van de maatregel zwaarder weegt dan het belang van verweerder bij zijn onmiddellijke invrijheidstelling.

Vgl.

ABRS, 11-2-2002, JV 2002 141

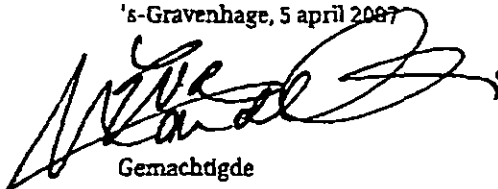
Dat verweerder eerder in vreemdelingenbewaring heeft verbleven kan, anders dan de rechtbank kennelijk meent, niet tot een andere afweging leiden, nu er verschillende onderzoeksmogelijkheden aanwezig waren teneinde het vertrek van verweerder uit Nederland te realiseren. Zo is ten behoeve van verweerder op 16 maart 2007 een taalanalyse aangevraagd en tevens worden bij de fouillering van verweerder aangetroffen telefoonnummers en huissleutel onderzocht. Niet valt uit te sluiten dat de uitkomsten van dit onderzoek aanknopingspunten zullen opleveren die leiden tot de verwijdering van verweerder uit Nederland. Dat appellant dit onderzoek ook hangende de strafrechtelijke detentie had kunnen aanvangen, doet hier niet aan af. Ten onrechte laat de rechtbank de belangen van de vreemdeling bij zijn invrijheidstelling zwaarder wegen dan het belang van appellant bij de voortduring van de maatregel. Reeds hierom komt de uitspraak voor vernietiging in aanmerking.

Gelet op het vorenstaande had de rechtbank bij afweging van alle betrokken belangen tot het oordeel behoren te komen dat de vrijheidsontnemende maatregel gerechtvaardigd is te achten. Derhalve heeft de rechtbank heeft ten onrechte het beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel bevolen en verweerder een schadevergoeding ten laste van de Staat toegekend van € 210,-.

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

's-Gravenhage, 5 april 2007

Gemachtigde

mr. E. Nardelli, procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070 - 779 4974
telefax 070 - 779 4545